

ת"פ 42701/03/12 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בכפר סבא

19 מאי 2014

ת"פ 42701-03-12 מדינת ישראל נ' ח

בפני כב' השופט עמית פרייז
המאשימה
נגד
הנאשם
א ח
מדינת ישראל

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג, עו"ד ליאת שפיר ועו"ד קרן דסקין

הנאשם וב"כ עו"ד צופית טל ממשרדו של עו"ד אשר חן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשורה של עבירות בתחום האלימות במשפחה. מדובר אמנם כרונולוגית במספר אירועים שונים, אולם כולם מתייחסים לאותה מתלוננת, מי שהייתה זוגתו לפרקים של הנאשם וכולם תחומים בתקופה מסוימת, דהיינו חודשים מרץ-אפריל 2012. משכך באופן מהותי לעניין תורת הבניית הענישה אני רואה את כתב האישום כאירוע אחד.

אמנם מעשיו של הנאשם היו רווי איומים מסוגים שונים, ועל רקע רקעים שונים ומשונים, אך בד בבד כאשר הגיעו הדברים לכלל אלימות, הרי זו לא הייתה מהגבוהות. עם זאת, אין להקל ראש בכך שגם תקיפה קלה יחסית מקבלת עוצמה גבוהה מבחינת מושא התקיפה, כאשר מלווית באיומים או כאשר יש לה רקע של איומים בסמיכות זמנים ובכלל התמונה העולה מקריאת כתב האישום כמכלול הינו שהנאשם הטיל את אימתו במעש ובמלל על זוגתו באותם ימים.

דפוס זה של מעשי הנאשם מחייב ענישה מרתיעה וזאת בשים לב לכך שלמרבה הצער התופעה של אלימות במשפחה הינה תופעה נפוצה למדי. יש לזכור שהמדובר אף בתופעה שבמקרים רבים קשה לגלותה כאשר הדברים נעשים בתוך התא המשפחתי ולרוב עדים להם רק מבצע העבירות והקורבן שלהם.

בשים לב לכל אלה, הרי שמתחם הענישה הראוי בגין האמור בכתב האישום נע בין חודשי מאסר בפועל מעטים על דרך עבודות שירות ועד לחודשי מאסר בפועל רבים מעל שנה וזאת לצד מאסר מותנה מרתיע.

עמוד 1

בתוך המתחם מתערבבים להם מספר שיקולים במקרה זה.

בהיבט השיקומי אשר הינו היבט חשוב בתורת הענישה, עד כדי כך שמאפשר סטיה לקולא ממתחם הענישה, לא ניתן לומר דבר לטובת הנאשם. הנאשם באופן חריג ביותר נשלח פעם אחר פעם לבקשתו לתסקיר ועוד תסקיר של שירות המבחן כדי לבחון השתלבותו בהליך טיפולי הנועד לשרש תופעה של אלימות. הנאשם לא גילה יציבות בהשתלבות בהליך זה, ובסופו של דבר בא לעולם תסקיר שלילי במיוחד של שירות המבחן. יש לזכור בהקשר זה כי שירות המבחן באופן טבעי במסגרת תפקידו מדגיש מאד את הפן השיקומי ונוטה לא אחת להעדיף פן זה על פני שיקולים אחרים ואף ללכת לקראת נאשמים בחוות הדעת שהוא מוציא והתסקירים שהוא מוציא. אם על רקע זה בא בפנינו תסקיר משלים שאומר באופן נחרץ שהנאשם אינו בר שיקום, הרי שאין כל דרך שביהמ"ש יראה את הדברים בצורה אחרת בהיבט זה.

נופך חומרה נוסף אשר עולה מהתסקיר, אשר משתלב עם האמור בכתב האישום, הינו הסיכון אשר טמון בנאשם למתלוננת. הדברים נובעים מאפיונו של הנאשם, ואף מאפיונה של המתלוננת כאדם חלש. הקשר ביניהם לא היה קשר יציב אף מבחינת הקביעות שלו הם נפרדו ושובו מספר פעמים ועל כן אין כל משקל בעיני לכך שהם פרודים מזה כחודשיים ולכך שהמתלוננת במספר פעמים ביקשה לעמעם את עוצמת דבריה ולהקל עם הנאשם הקלות כאלה ואחרות.

אף עברו הפלילי של הנאשם אינו מסייע לו. עיון בגליון ההרשעות הקודמות מגלה כי מדובר באדם שזו אינה הפעם הראשונה בלשון המעטה שהוא עומד לדין בגין עבירות של אלימות, פיזית או מילולית. לחובתו הרשעות רבות בתחום זה, כאשר הדברים הובילו אף בחלק מהמקרים לריצוי עונש מאסר בפועל אם כי על דרך עבודות שירות, כדברי התביעה. אמנם מדובר בעבירות ישנות, אך ריבוי בעבר לצד ריבוי מעשים דומים בכתב האישום שבפני, מלמד על כך שגם אם הנאשם נוטל פרק זמן של הפסקה ממעשיו, הרי שאין בכך להבטיח שלא יחזור לסורו בעתיד.

בד בבד לקולתו של הנאשם יש לזקוף בראש ובראשונה את הודייתו אשר ניתנה בשלב מאד מוקדם של ההליך, כחודש לאחר הגשת כתב האישום. אף אם בפני שירות המבחן נמצא שאינו לוקח אחריות באופן מלא על מעשיו והדים לכך אף נשמעו בדבריו בפני, הרי שעדיין מדובר בהצהרה מהדהדת על רצונו לפתוח דף חדש בחייו, ולמרות עברו הבעייתי לפנות לדרך אחרת. הדברים אף מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שמאז האירועים נשוא כתב האישום חלפו כשנתיים ימים ולנאשם לא נפתח כל תיק נוסף מכל סוג שהוא, זאת למרות שהיה תלוי ועומד כנגדו צו הרחקה מהמתלוננת כך שלא מדובר אף בעבירה מעטפתית לעבירת אלימות במשפחה כהפרת צו הרחקה. שילוב כל אלה מלמד שבהחלט יתכן שהפעם הנאשם באופן הצהרתי ומעשי כאחד פונה לדרך אחרת ועל כן למרות אפיוני עברו הפלילי כאמור לעיל והחזרה לסורו יש מקום לתקווה שגם ללא עונש מאסר בפועל בכליאה ממשית ייטיב לשפר דרכיו, אף לאורך זמן.

עוד יש לזכור שמדובר באדם קשה יום, סובל מבעיות בריאות ונסיבות כלכליות לא פשוטות בלשון המעטה.

באיזון שבין כל אלה התרשמתי שעדיין יש מקום, בוודאי בהיבט הרתעת הרבים, אך גם בהיבט הרתעת היחיד להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אך זאת על דרך עבודות שירות ברף העליון האפשרי לעניין זה וזאת לצד מאסר מותנה

ממושך וארוך.

אינני מוצא כל צורך במקרה זה לחייב את הנאשם בפיצויים למתלוננת. אמנם לא אחת נפסק רכיב שכזה בעבירות של אלימות, אך במקרה זה כאשר המתלוננת עושה הכל בכדי לפעול למניעת מיצוי ההליכים עם הנאשם, הרי שדי בהגנה עליה מפני הנאשם באמצעות רכיב המאסר ואין צורך לזכות אותה כספית בדמות פיצוי.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות כאשר לשם כך הנאשם יתייצב ביום 7/8/14 עד השעה 8.00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים.

הפקדון שהופקד בתיק מת 12-03-42724 בסך 2,000 ₪ יוחזר למפקיד.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בלוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט אייר תשע"ד, 19/05/2014 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלד על ידי אביגיל כהן